

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Ek/1314/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120366613
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6120366613.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, IČO: 35724803, právne zast.: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53255739, proti povinnému: D. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H., XXX XX Poprad., o vymoženie 246,42 Eur s príslušenstvom, o návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, vydaného vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 13Ek/1314/2020 zo dňa 05.02.2021, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť oprávneného **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1/ Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 18.08.2020 domáhal od povinného vymoženiu pohľadávky vo výške 246,42 Eur s príslušenstvom, a to na podklade exekučného titulu - rozsudku vydaného Okresným súdom Poprad, sp. zn. 21C/6/2014 zo dňa 27.08.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.10.2015 a vykonateľnosť 21.10.2015.

2/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 05.02.2021 rozhodnutie, ktorým zamietol návrh oprávneného na vykonanie exekúcie a oprávnenému nepriznal nárok na náhradu trov exekučného konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že po oboznámení sa s návrhom vykonal lustráciu v Registri obyvateľov SR a databáze Sociálnej poisťovne, pričom zistil, že osobu označenú ako povinný v návrhu na vykonanie exekúcie s dátumom narodenia 17.01.1983 nebolo možné za použitia identifikačných údajov uvedených v návrhu na vykonanie exekúcie stotožniť. Následne, na základe písomného dožiadania, mu bolo Registrom obyvateľov SR oznámené, že osoba sa v registri nenachádza a Mesto Poprad podaním doručeným súdu dňa 12.10.2020 oznámilo, že osoba nie je v evidencii prihlásených ani odhlásených z trvalého pobytu.

3/ Za aplikácie ustanovení § 48 ods. 3 písm. b/ bod 1, ods. 2, § 53 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 a § 200 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) ako aj § 161 a § 62 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) ďalej uviedol, že základným predpokladom na to, aby súd mohol vo veci konať a vydať rozhodnutie, je splnenie procesných podmienok, medzi ktoré patrí aj spôsobilosť byť stranou, resp. účastníkom konania. Nedostatok tejto podmienky spôsobuje, že súd musí konanie zastaviť. Spôsobilosťou byť účastníkom konania, sa rozumie spôsobilosť mať procesné práva a povinnosti, ktoré zákon priznáva účastníkom. Spôsobilosť byť účastníkom konania má zásadne ten, kto má podľa hmotného práva, spôsobilosť mať práva a povinnosti (tzv. právnu subjektivitu). Ten, kto nemá podľa hmotného práva spôsobilosť mať práva a povinnosti, je spôsobilým účastníkom konania len vtedy, ak mu zákon túto spôsobilosť priznáva. V danej veci vyšší súdny úradník nemal za preukázané, že fyzická osoba označená v návrhu na vykonanie exekúcie ako „povinný“ s uvedeným menom, priezviskom, dátumom narodenia, rodným číslom a bydliskom, fyzicky

existuje. Z procesného hľadiska tak ide o subjekt, ktorý nemá procesnú subjektivitu, t. j. nemá spôsobilosť mať práva a povinnosti a teda ani spôsobilosť byť stranou v konaní. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, súd dospel k záveru, že konanie trpí nedostatkom, ktorý nemožno odstrániť a preto návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v zmysle § 53 ods. 3 písm. b) Ex. por. (v spojení s § 62 CSP) zamietol. Keďže k zamietnutiu návrhu na vykonanie exekúcie došlo v čase pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, keď iba oprávnený je účastníkom exekučného konania, a navyše sám oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie s vadou, pre ktorú súd poverenie na vykonanie exekúcie nevydal, oprávnenému nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznal.

4/ Oprávnený v zákonom stanovenej lehote podal voči uzneseniu vyššieho súdneho úradníka sťažnosť, ktorú odôvodňoval tým, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a z dôvodu, že konajúci súd nesprávnym procesným postupom znemožnil oprávnenému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Mal za to, že exekučný titul je vykonateľný po formálnej ako aj po materiálnej stránke. V uvedenom prípade nepochybil ani konajúci súd na prvej inštancii, ani oprávnený, nakoľko z priloženej dokumentácie jasne vyplýva, kto je povinným v tomto exekučnom konaní. Pokiaľ by povinný uviedol pri uzavretí zmluvy s právnym predchodcom napr. falošný občiansky preukaz, túto skutočnosť by nevyhnutne zistil súd prvej inštancie, ktorý s povinným (vtedy žalovaným) konal. Poukázal na ustanovenie § 48 ods. 3 písm. b) Exekučného poriadku v súlade s ktorým oprávnený riadne označil povinného, pričom na základe všetkých identifikačných údajov uvedených v návrhu na vykonanie exekúcie nemožno mať žiadne rozumné pochybnosti o existencii povinného. V súlade s rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít sa kladie požiadavka k označeniu účastníkov tak, aby boli nezameniteľní s iným subjektom, pričom označenie povinného kvalifikačne splňa podmienku nezameniteľnosti. V rámci prieskumu exekučného titulu exekučný súd nedisponuje právomocou meniť samotné rozhodnutie, prípadne sanovať jeho nedostatky. Uvedené však nemožno spravodlivo požadovať ani od oprávneného, nakoľko by sa s odstupom času žiadnej prípadnej zmeny exekučného titulu nedovolal. Oprávnený mal za to, že doplnením rodného čísla povinného nemožno mať žiadne rozumné pochybnosti, že osoba povinného fyzicky existuje a je stotožniteľná. Na základe uvedeného považoval predmetnú vadu za zhojenú a navrhol, aby súd podľa potreby opätovne preveril predmetné identifikačné údaje povinného a v exekúcii riadne pokračoval. V prípade, ak prvoinštančný súd napriek tomu, že osoba povinného (vtedy žalovaného) neexistuje, vo veci konal a vydal aj rozsudok (exekučný titul), dopustil sa tým markantnej chyby, ktorá podľa názoru oprávneného zakladá zodpovednosť podľa zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. Na základe uvedeného žiadal súd, aby riadne pokračoval v exekučnom konaní, nakoľko nie sú dané žiadne prekážky pre výkon rozhodnutia ani dôvody pre zamietnutie exekúcie.

5/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

6/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

7/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

8/ Podľa § 53 ods. 3 písm. b) Exekučného poriadku súd návrh na vykonanie exekúcie zamietne, ak sú tu dôvody, pre ktoré by exekúcia musela byť zastavená alebo do vydania poverenia na vykonanie exekúcie vzniknú dôvody na zastavenie exekučného konania, okrem späťvzatia návrhu na vykonanie exekúcie.

9/ Podľa § 161 ods. 1 CSP ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

10/ Podľa § 161 ods. 2 CSP ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

11/ Po preskúmaní sťažnosti voči uzneseniu vyššieho súdneho úradníka sudca vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 249 CSP a konštatoval, že sťažnosť je nedôvodná a že rozhodnutie

vyššieho súdneho úradníka je správne. Súd môže exekúciu vykonávať voči existujúcemu, riadne identifikovanému účastníkovi exekučného konania. Podľa ustanovenia § 48 ods. 3 písm. b/ Exekučného poriadku, musí návrh na vykonanie exekúcie obsahovať aj označenie oprávneného a povinného; ak je účastníkom konania fyzická osoba, označuje sa menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu alebo pobytu a dátumom narodenia alebo iným identifikačným číslom. V návrhu na vykonanie exekúcie oprávnený označil povinného ako: Linda Kenižova, nar. 17.01.1983, bytom Rázusova 9, 058 01 Poprad. Zákonodarcia v tomto ustanovení zohľadnil najmä to, že práve dátum narodenia (prípadne rodné číslo) fyzickej osoby bezpečne túto osobu identifikuje a zároveň ju odlišuje od iných fyzických osôb. Aj keď osoba povinného bola označená údajmi vyžadovanými v § 48 ods. 3 písm. b/ Exekučného poriadku, samo osebe to ešte nemusí nevyhnutne znamenať aj to, že takto označená osoba skutočne existuje. Exekučný súd sa po prijatí návrhu pokúsil jednoznačne identifikovať osobu povinnú na základe v návrhu uvedeného identifikátora - dátumu narodenia, pričom ju nebolo podľa dostupnej evidencie (Register obyvateľov SR a evidencia Mesta Poprad) možné identifikovať. Proti takto označenej osobe súd nemohol exekúciu nariadiť, nakoľko takto označenej osobe nezodpovedá žiadna určitá, ani určiteľná fyzická osoba.

12/ Oprávnený v sťažnosti tvrdil, že ním označená povinná osoba existuje, pretože z priloženej dokumentácie jasne vyplýva, kto je povinným v tomto exekučnom konaní a pokiaľ by povinný pri uzavieraní zmluvy s právnym predchodcom uviedol napr. falošný občiansky preukaz, túto skutočnosť by nevyhnutne zistil súd prvej inštancie, ktorý s povinným (vtedy žalovaným) konal. Sudca nahliadnutím do Zmluvy o pripojení zo dňa 09.01.2012 uzavretej medzi právnym predchodcom oprávneného a povinným, ktorú oprávnený priložil ako prílohu k návrhu na vykonanie exekúcie zistil, že povinný v nej bol označený menom, priezviskom, bydliskom, občianskym preukazom (EA176280) a rodným číslom 835117/8462. Preto sudca okrem šetrení vykonaných vyšším súdnym úradníkom, vykonal aj šetrenia cez Register obyvateľov SR s rodným číslom a cez evidenciu IDC - Agendu občianskych preukazov, pričom bolo rovnako zistené, že povinný, tak ako ho oprávnený označil v návrhu na vykonanie exekúcie a ako je označený v prílohách návrhu s uvedenými identifikačnými údajmi, neexistuje. Ani na základe súčinnosti poskytnutej Ministerstvom vnútra SR - Prezidiom Policajného zboru o vydaní občianskeho preukazu č. EA 176820, nemal súd za preukázané, že osoba, ktorú oprávnený označil v návrhu na vykonanie exekúcie (a voči ktorej smeroval exekučný titul) existuje, pretože občiansky preukaz č. EA 176820, bol vydaný tretej osobe (Alena Bučková). Nemožno sa preto stotožniť s tvrdením oprávneného, že niet žiadnych rozumných pochybností o tom, že povinný existuje (a to ani za pomoci ďalších údajov uvedených v prílohách návrhu na vykonanie exekúcie) a že exekučný titul vydaný voči takto označenej osobe je vykonateľný tak po materiálnej ako i formálnej stránke. Naopak, bolo nutné konštatovať, že osoba, ktorá uzavrela zmluvu o pripojení s právnym predchodcom oprávneného, nebola osoba povinného tak ako ju identifikoval oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie, vrátane jeho príloh, nakoľko táto osoba s uvedenými identifikačnými znakmi objektívne neexistuje.

13/ Rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka, ktorý návrh oprávneného zamietol podľa § 53 ods. 3 písm. b/ Exekučného poriadku z dôvodu, že exekúcia smeruje voči non subjektu, ktorý bol takto označený v návrhu na vykonanie exekúcie, treba považovať za správne, pretože sa jedná o neodstrániteľný nedostatok podmienky konania z dôvodu absencie spôsobilosti povinného byť účastníkom exekučného konania. Na základe vyššie uvedených skutočností a právnych dôvodov sudca sťažnosť oprávneného ako nedôvodnú podľa ustanovenia § 250 ods. 1 CSP zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).